

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - NORMALIZACE :-)))

ĀĀEtrtek, 06 zĀĀĀ™Ā- 2018

NĀĵdhera - uĀ¼ se zaĀ•Ā-nĀĵim probĀ-rat k Ā¼ivotu. SpĀ-m v dobĀ, kdy je to na nĀĵich souĀ™adnicĀ-ch normĀĵlnĀ- a bĀĵ vzhĀru tehdy, kdy jsou vzhĀru i ostatnĀ- mĀ- zdejĀĀ- spoluobĀ•anĀ•Ā€! Jen ten mĀĵ pes se buĀ• jeĀĵtĀ, nepĀ™izpĀ sobil, spĀ-Āĵ si mne vĀ-c zotroĀ•il Ā€“ protoĀ¼e vyĀ¼aduje svĀ• Ā€žvychĀĵzkyĀ€ i nĀĵkolikrĀĵt za denĀ€! Ale budiĀ¼ mu to pron zjĵstila, mĀĵla bych pro zdravĀ- naĀĵlapat ne kolem pĀĵti tisĀ-covek krokĀ, pĀ™Ā-padnĀ, pĀĵti kilometrĀ, ale krokĀ aĀ¼ patnĀĵct tisĀ-c!!! Kdo to jakĀ¼iv vidĀĵl??? Tohle pĀ™eci nemĀĵim Āĵanci zvlĀĵdnoutĀ€!

OvĀĵem dĀ-ky tomu, Ā¼e mne tak Ā•asto vyhazuje z kanape, a pĀ™eci jen zvykajĀ-cĀ-mu si mĀ•mu tĀĵlu, zaĀ•Ā-nĀĵim bĀĵt zas v pohodĀ. A taky jsem od rĀĵina do veĀ•era blaĀ¼enĀĵ. F dĀĵlajĀ- radost minimĀĵlnĀĵ dvĀĵ vĀĵci:

- - uĀ¼

pĀĵr lidĀ- si vĀĵimlo, Ā¼e jsem pĀ™eci jen v New Yorku zanechala pĀĵr svĀĵch sĀĵdelnĀĵch kilogramĀ (a ĵĀĵ se hned pĀ™Ā-mo dmĀ pĀĵchou a souĀ•asnĀ se snaĀ¼Ā-m jeĀĵtĀ vĀ-c zatahovat pupek);

- - a

taky Ā¼e mi i pĀĵr zdejĀĀ-ch kamarĀĵdek Ā™Ā-kalo, jak se jim po mnĀĵ stĀĵskalo.

Jak vĀ-te, jsem Ā€žpuncovanĀĵ vrbaĀ€œ, takĀ¼e jak moje uĀĵi jsou kaĀ¼dĀ•mu ochotnĀĵ k dispozici (tedy Ā€“ ne aby mne za nĀĵ tahali, to snad neee), tak i mĀĵ hlava a mysl a dobrĀĵ nĀĵlada. SnaĀ¼Ā-m se nĀĵkterĀ• smutĀ•ochy a smutĀ•oĀĵky vyslechnout, dĀĵt jim najevo, Ā¼e jejich problĀ•my jsou sice obrovskĀĵmi prĀ-sery a smutky a Ā¼aly, ale tĀ-m, Ā¼e budou jen naĀ™Ā-kat a noĀ™it se do kalnĀĵch tĀ-nĀ- zoufalĀ• deprese, tĀ-m se n nespravĀ-. ProtoĀ¼e - vĀ¼dycky mĀĵme dvĀĵ moĀ¼nosti: buĀ• se tomu poddat, naĀ™Ā-kat a smutit si, dĀĵt dobrej kĀĵeft vĀĵem psychiatrĀ•m a psychologĀ•m a kouĀ•Ā•m a zpovĀ•dnĀ-kĀ•m a ĀĵamanĀ•m a jinĀĵm a jinĀĵm dobrĀĵm i ĀĵpatnĀĵm radilĀ•m Ā€“ a nebo to brĀĵt jako PollyanaĀ€! VzpomĀ-nĀĵte? Je to dost dĀĵvno, kdy jsem o tĀ•hle knĀ-Ā¼ce i o filmu o nĀ- natoĀ•enĀ•m, tady psala - a znovu vĀĵim vĀĵem vĀ™ele doporuĀ•uju jejĀ- Ā€žmetoduĀ€œ.

No, a protoĀ¼e nemĀĵim schopnosti mĀĵch milovanĀĵch databĀĵizstek, tak vĀĵim pĀ™ibliĀ¼nĀĵ obsah znovu napĀ-Āĵu:

Na poĀ•Āĵtku dvacĀĵtĀ•ho stoletĀ- v Americe, v jednĀ• misii, Ā¼il chudĀĵ farĀĵ™ John se svou malou dcerkou. BlĀ-Ā¼ily se VĀĵinoce a tak napsal na charitu pro dĀĵreĀ•ek pro holĀ•Ā•ku Pollyannu. KdyĀ¼ vĀĵak pak zĀĵsilku rozbĀlil, Polly se rozplakala: mĀ-sto vysnĀ•nĀ• panenky tam byly jen dvĀĵ dĀĵtskĀ•berliĀ•ky... a ona se na panenku tĀĵĀĵila tĀ•mĀ•Ā™ celĀĵ rok. Tehdy ĵĀ- otec vysvĀ•tlil, Ā¼e na vĀĵem (i tom na prvĀ- pohled smutnĀ•m) se dĀĵ nalĀ•zt nĀĵco radostnĀ•ho: "Polly, uvĀ•dom si, jak je nĀĵdherĀ•, Ā¼e je nepotĀ™ebuĵeĀĵ! Jsi zdravĀĵ... A ta ubohĀĵ holĀ•Ā•ka, co je mĀĵla dostat, je teĀ• naopak potĀĵĀĵenĀĵi panenkou. Neboj, ty svou panenku takĀ• urĀ•itĀĵ dostaneĀĵ€!"

KdyĀ¼

pak po krĀĵtkĀ• dobĀĵ jejĀ- tatĀ-nek najednou zemĀ™el, poslala misie holĀ•Ā•ku k jejĀ-nĀĵladovĀ• a nevrlĀ• tetĀĵ Ā€“ sestĀ™e jejĀ- zemĀ™elĀ• maminky, Ā¼ĵijĀ-cĀ- v krĀĵsnĀ•m zĀĵmeckĀ•m sĀ-dle. (Ona totiĀ¼ jejĀ- maminka Ā€žspĀĵchala mesallianci Ā€“ vzala si neĀĵlehtice Ā€“ a tak byla z domova vylouĀ•ena.)

Brzy

Pollyanna zĵĀĵuje, Ā¼e spousta lidĀ- v tetinĀĵ mĀĵstĀĵ (v NovĀ• Anglii) je stejnĀĵ mrzutĀĵch jako teta. AvĀĵak dĀ-vĀ•in nevyĀ•Ā•itelnĀĵ optimismus (napĀ™Ā-klad v pĀ™Ā-padĀĵ jejĀ- "radostnĀ• hry", se kterou hledĀĵ svĀĵtlou strĀĵnku na kaĀ¼dĀ• situaci), pĀ™inĀĵĀĵ- mladistvou, veselou zmĀĵnu do usedĀ•ho starĀ•ho mĀĵsta. Stane se vĀĵak nĀĵco, po Ā•em i Pollyanna zesmutnĀ- a pĀ™estane se radovatĀ€! (Ale nebojte,

nakonec vÁ je dopadne dobÁ™e. Nebudu to celÁ© vypisovat, vÁ™ele vÁjm deporuÁ•uji, najdÁ›te si tenhle film. a uvidÁ-te, jak se vÁjm bude lÁ-bitâ€! Jen snad vÁjm asi obÁ•as â€župadneâ€œ nÁ›jakÁ; ta slzaâ€!

Tenhle

pÁ™Á-bÁ›h ani nenÁ- pÁ™Á-mo pro dÁ›ti, jako o dÁ›tech, o lidech a jejich trÁ›penÁ-. O dobrÁ©m srdci, pozitivnÁ-m pÁ™Á-stupu k Á›ivotu a chuti rozdÁ›vat radost tÁ›m, co na tenhle pocit uÁ› zapomnÁ›li.

Autorka, Harriet PorterovÁ; , svÁ›2m

pÁ™Á-bÁ›hem potÁ›jila uÁ› nÁ›kolik generacÁ-. PÁ™Á-bÁ›h milÁ© holÁ•iÁ•ky byl takÁ© nÁ›kolikrÁ›t zfilmovÁ›n. Mimo jinÁ© - Pro Mary Pickfordovou, kterÁ; byla prvnÁ- Pollyannou, patÁ™il tento film k jejÁ-m nejslavnÁ›jÁ-m.

P.S. JistÁ›, tento pÁ™Á-bÁ›h je naivnÁ-; kniha vznikla na poÁ•Ájtku dvacÁ›tÁ©ho stoletÁ- v zemi, kterÁ; tehdy a vlastnÁ› dodnes je poznamenÁ›na pozitivistickÁ›2m myÁ›lenÁ-m. Pro nÁ›s, kteÁ™Á- jsme zaloÁ›enÁ-m vÁ-ce Á›karohlÁ-di, je v mnoha smÁ›rech nepochopitelnÁ; a tÁ›Á›ko akceptovatelnÁ;. Ale

na Pollyanninu hru, kterou jsem uÁ› od prvnÁ-ho pÁ™eÁ•tenÁ- tÁ©hle knÁ-Á›ky pÁ™evzala za svou, nemohu nikdy zapomenout. KnÁ-Á›ku jsem dostala jako malÁ; od svÁ© milovanÁ© babiÁ•ky. d@niela

P.S. P.S. Dnes bych mÁ›la tuplem dÁ›vod si smutit, vÁ›jak si pÁ™eÁ•tÁ›te, co jsem to vyvedla: Á›jla jsem si koupit kafe. Jen kafe nic vÁ-c! Ale pÁ™i tÁ© pÁ™Á-leÁ›itosti... ano, koupila jsem si dvacet deka nÁ›jakÁ©ho to pÁ™Á-Á›jernÁ©ho salÁ›tku... myslÁ› nÁ›jakÁ›2 rumcajs, nebo tak nÁ›co, prostÁ› komplet ekfajt sloÁ›enÁ-, a navrch jeÁ›tÁ› jednu margotku... Doma jsem si to pak veÁ•er, pÁ™ed spanÁ-m, neuvÁ›Á™itelnÁ› vychutnala... Jo. Po mÁ© zdravÁ© veÁ•eÁ™i (brambory s duÁ›jenÁ›2m zelÁ-m). Ale kdybych zas pÁ›jir deka pÁ™ibrala, tak se svÁ›t nepÁ™estane toÁ•it... ach jooooo A zÁ›vÁ›rem jeÁ›tÁ› jednu, poslednÁ-, for subway. Jak vidÁ›t, lÁ›ska kvÁ›te v kaÁ›dÁ©m tÁ›le, aÁ› vÁ›jÁ›- , co vÁ›jÁ›-.. (ale to mne stejnÁ› neomlouvÁ;.)